

Padlý anděl

Žalman

1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením
a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení
máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.
 2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj' kvést,
vidím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.
- R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
je dávnej úděl závětí,
přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
ke sluncím vzlétnou vzápětí.
3. Jdem svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyhlodí.
- *: A tak jako on křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít,
ó,
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
polámaná křídla bílá ...